

отъ театъра на военнитѣ дѣйствія и е изубилъ моралното си равновѣсие!

Особенно, основавайки се на послѣдната часть отъ тѣзи разсжждения, трѣбва да се разгледватъ дѣйствиата на двѣтѣ армии — Южна и Източна! Въ периода между първия и втория бой подъ Плѣвенъ, Южната армия се имобилизира прѣдъ Шипка, а Източната се упражняваше въ своитѣ прочути настѣпателни дѣйствія, за които ние вече говорихме, но къмъ които ще трѣбва пакъ да се повърнемъ, за да запознаемъ по-добрѣ читателитѣ съ тѣхъ.

Когато главнокомандующия си даде, уви! — твърдѣ късно — отчетъ за важността на двѣтѣ блестящи побѣди подъ Плѣвенъ, тогава той се рѣши да атакува руситѣ. Съ тази цѣль бѣше заповѣдано да се дигнатъ войскитѣ напрѣдъ на линията Русчукъ — Османъ-Пазаръ.

Бригадитѣ, които бѣха изпратени отъ Шуменъ да заематъ мѣстото си на тази невъобразима линия на настѣпленіето, срѣщнаха при Джумая единъ руски отрядъ, който бѣше прѣминалъ Ломъ и бѣше заелъ позиция на височинитѣ, защищаючи дебуетата къмъ Османъ-Пазаръ и Търново. Този отрядъ бѣше единъ отъ онѣзи «буфери» за които ние вече упоменахме по-рано. Слѣдователно, неприятеля очакваше да бжде атакуванъ въ околноститѣ на Търново съ цѣлата наша Източна армия, и ако дѣйствително ние бихме атакували, щѣхме да си обезпечимъ съединението съ Сюлейманъ-паша и бихме поставили въ твърдѣ трудно положение 20-хилядниятъ отрядъ на генерала Ралецки. Но когато руския отрядъ, слѣдъ като видѣ отъ височинитѣ при Ломъ нашето развърщане въ дѣсно, разбра че ние не се готвимъ за едно настѣ-